

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Gretchen Grosser: Die Düüwel mäd do glöinige Oogene

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Gretchen Grosser

Die Düüwel mäd do glöinige Oogene

Böhmänn's Jaan waas fon Beruf Snieder. Hie säide uk in Huus, oaber maasttieds geen hie ap Daier. Jädden geen hie altied wier ätter Boaljene tou säien. Deer waas hie ja apwoaksen un in Krömer-Häärm's Huus in Hollnerfoan ienhilkeed.

Immer wier wude fertäld, deer an dän Domm, die nu Eschstraße hat, schuul dät spoukje. Sukke Spoukputsen heerde me in 't Seelterlound maast in Tjuustergen an 't eepene Fjuur, wan dät noch tou ädder waas, uum dät Gaslucht ountoustikken.

Jaan geen deer oaber altied loangs, dät waas ja uk die naiste Wai ätter Boaljene tou. Man hie hiede deer noch silläärghe niks Läipes blouked, uk nit bie dän Huddenjeboom, wier Häksen weese schuuln. Jaan hiede noch neen tou sjoon kriegen, uk nit dän Leibhaftige, dän Düüwel, die deer uk mäd glöinige Oogene inne Buske hääruumeluurje schuul.

Insen waas Jaan dät seeuwends gjucht leet wuden. Hie wüül dän Jikkel kloar moakje, uumdät hie nit dän uur Dai noch moal wier ätter düsse Ljude gunge moaste bloot wäagen sun poor Knoopgoate. Nood hiede Jaan fonsäärm nit, wan dät uk al Bäädegungenstied wuden waas. So sackerdaude hie dän Sounddomm addeel ätter Roomelse tou, al n' bittje wuurich un gans in Gedankene an dän fergeene Dai. Oaber toumoal wude Jaan gans woak. Äuwerch saach hie toumoal dän Düüwel mäd glöinige Katteoogene in n' Struuk sitten. Wuddelk, twoo gräine, fjuurige Oogene keeken him toumäite un täiwden al ap him. Jaan waas oaber nit mäk. Hie noom gau sien Äälne fonne Schuller un häu dän Satan n' gouden Sleek deermäd midde in sien Zifferblääd twiske sien glöinige Oogene, un fluks geen do bee Luchtere uut een foar alle Moal. Die Satan schuul nit noch insen wier ap Jaan täiwe.

Dän uur Dai look Jaan's Sweeger-Baabe mäd sien Heedschäipe dän Boaljener Doom uumehoch. Deer foont hie do sien littje Loum wier, wät him fergeene Eeuwend ferlädden geen waas. Dät hiede sik ferdwäaln un hoangede in n' Hoageltoudenbusk fääst. Ansteede dät äärme Diert tou befräien, hiede him wäl twiske bee Oogene aan foare Kop roat.

Theodor Griep

Ju Beliuenge fon un Weegekrüz

In katoolske Geegenden sünt oaft Weegekrüze apstaalt. So uk in Schädde. Bit foar dän lāsde Krieg stunden in Schädde soogen Krüze. Eenige stoude aal siet moarere hunnert Jiere an ganz bestimmte Steeden un sünt immer ut aan besünnern Grund fon eenzelne Ljüdde apstaalt wudden. Do Krüze heerden dann doo Familien tou, do dann do Krüze pleegenden un unnerhielten.

So stude in't Noode fon Schädde ap dän Lindebierig un Krüz. Die Lindebierig liech an ju westelke Siede bāte ju ihle Brāch un jult fröer as Spouk un Häksendönzsteede. Man hiede där spoakhaftich Mutten un Faagere ummetouloopen blouken. Uk Häksen mād Bāisen unner lers hieden där umme tau dönzet. Man leeuwde dāt die Düwel där twiske siet. Un dāt uk doo Häksen mād dānn Düwel inne Bunde wieren. Man leeuwde aber noch moar an dāt Krüz un man wisste, dāt die Düwel boang is faart Krüz un dāt man him dārmād ferdriewde kudde. Derum staalden Geerders (froiher Wessels) far goud twohunnert Jiere där un Krüz ap.

Um 1880 koopede aan Ostfraise dāt Gemeenhäits-Tichelwierk mād dän Lindebierich. Dāt Krüz was dän näien Aoindummer inne Wai. Hie wül där een groote Filla baue. Dāt Hus is uk baut wudden un is dālich noch tou schoon. For dāt Bauwierk här man dāt Krüz der wāchnummen un dann stump bāte ju ihlebrāch an ju iinke Siede fon ju Strāite ättert Tichelwierk wai apstaalt. Deer hiede dāt nit ju fröhste Steede funden, aber wāil an ur Siede fone ju Strāite on Schuttsteede was, kudde dāt deer nit stoude.

Man as in do trieticher jieren do Nazis koomen, do wudde ju Schuttsteede mād Hälpe fon dānn Arbeitsjonst scheen maked un mād Sound wier apfällt. Nu was dāt die froihste Platz, dānn do Nazis fout mād Bischläik belaiden. Dör schull un eekenen Boom plöntet wāide. Jo komen bi Schouster Lübbers un wüllen un Tiimpe fon sin Tun hābbe, wāt hie him aber ferweerde. Jo mossen ap Mentegrunde dārmād bliuwe. Dän Boom, dän jou deer plöntet hābbe, schull un tjokken Boom

